

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K.O.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Okręgowego
w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 maja 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

1) oddala zażalenie

**2) nie obciąża strony powodowej kosztami postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie [...] Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 września 2008 r. Podstawą prawną odrzucenia skargi był art. 398⁶ § 2 k.p.c. ze względu na nie wniesienie należnej opłaty, zgodnie z art. 10, 13 i 18 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.).

W zażaleniu wniesionym przez adwokata ustanowionego z urzędu pełnomocnikiem powoda zarzucono naruszenie art. 398⁴ § 2 zd. 1 i art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 117 k.p.c. Wynika to stąd, zdaniem skarżącego, że odrzucenie skargi kasacyjnej z powodu jej nieopłacenia nie powinno mieć miejsca, skoro skarga została opłacona opłatą podstawową 30 złotych. Jeśli zaś sąd uznałby ją za nieprawidłową, to powinien wezwać pełnomocnika do usunięcia braków w terminie tygodniowym. Opłata podstawowa wiązała się ze zwolnieniem powoda od kosztów sądowych w obu instancjach. Jego sytuacja materialna i rodzinna nie zmieniła się od 2008 r., kiedy to otrzymał zwolnienie od kosztów. Można zatem było przypuszczać na podstawie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 25 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia pełnomocnika z urzędu, a więc po zakończeniu postępowania apelacyjnego, że zwolnienie od kosztów obejmuje także wniesienie skargi kasacyjnej. Nie wiedząc jednak, czy tak jest, została uiszczona opłata podstawowa, a ponieważ strona nie może domyślać się takich kwestii, oczekiwała na ewentualne wezwanie do uzupełnienia opłaty.

Na zażalenie, odpowiedź przedstawiła Prokuratoria Generalna RP wnosząc o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można podzielić stanowiska skarżącego. Z tego między innymi powodu wniesienie skargi kasacyjnej wymaga działania profesjonalnego, mającego odpowiednie uprawnienia pełnomocnika, aby wszelkie czynności, również o charakterze formalnym były prawidłowo wykonane. Wiadomo zaś, że ze złożeniem pisma procesowego, zawierającego skargę kasacyjną wiąże się

wniesienie należnej opłaty. Dlatego nie potrzeba tu żadnych domysłów, tylko poczynienia takich czynności, które albo będą wykonaniem tej powinności, albo skorzysta się z uprawnienia do zwolnienia od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym. Skarżący tego nie uczynił, dlatego pod pretekstem opłacenia skargi kwotą 30 złotych wobec należności opiewającej na kwotę maksymalną nie może teraz wykazywać braków, o których stanowi art. 398⁶ § 1 w zw. z art. 398⁴ § 2 zd. 1 k.p.c. Jak podnosi ponadto w swym stanowisku Prokuratoria Generalna, wątpliwe jest powoływanie się przez skarżącego na art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c. dla uzasadnienia obowiązku sądu do wezwania do usunięcia braków skargi w postaci nakazania prawidłowego jej opłacenia, skoro w powołanym art. 398⁴ § 2 zd. 1 k.p.c. nie wymienia się opłat sądowych jako elementów, którym powinna odpowiadać skarga kasacyjna. Według zaś art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga nieopłacona podlega odrzuceniu, co słusznie uczynił Sąd Apelacyjny. Z kolei, z zażalenia wynika, że pełnomocnik powoda doskonale znał stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w uchwale siedmiu sędziów SN z dnia 5 czerwca 2008 r. (III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122), dotyczące, wbrew twierdzeniom zażalenia, istoty przedmiotowej kwestii.

Dlatego odrzucenie skargi było uzasadnione na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., a zażalenie na postanowienie w tej sprawie podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c. Nie obciążenie strony powodowej kosztami postępowania kasacyjnego nastąpiło na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.